

Energimyndigheten
Analysavdelningen
Enheten för hållbara bränslen
631 04 Eskilstuna

REMISSYTTRANDE

Er ref 30-11-3085

FÖRSLAG TILL VÄGLEDNING OM HÅLLBARHETSKRITERIER

Skogsindustrierna välkomnar arbetet med framtagandet av vägledning för tillsynsverksamheten för regelverket om hållbarhetskriterier för biodrivmedel och flytande biobränslen. Regelverket är invecklat vilket skapar behov av tydlig vägledning.

Skogsindustrins och skogsbrukets produktion omfattas i dagsläget i mindre omfattning av hållbarhetskriterierna eftersom någon omfattande tillverkning av biodrivmedel och flytande biobränslen byggd på skogsråvara inte sker. Det förekommer dock som restprodukter och i en framtid kan det komma att utvecklas kriterier även för fast biomassa. Våra synpunkter i det följande är därmed till del framtidsinriktade.

Skogsindustriernas generella ståndpunkt är att reglerna ska vara enkla, stimulera till produktion och inte lägga hinder i vägen för en resurseffektiv hantering.

Detaljerade synpunkter

2 Massbalans

Skogsindustrierna anser att reglerna för spårbarhet och uppfyllande av massbalans är bra. Vi vill dock påpeka den osäkerhet som finns kopplad till mätning när det gäller skogsbränsle i olika former. En negativ balans kan uppstå på grund av ändrad fukthalt, krympning eller helt enkelt av att två oberoende mätningar av samma parti ger olika resultat beroende på osäkerhet i mätmetoden. ”Negativa balanser” bör därför ta hänsyn till den toleransmån som behövs för att rättssäkert kunna avgöra om en negativ balans har uppstått eller ej. Virkesmätningen kommer framgent att omfatta även energisortiment varvid statistisk säkerhet kommer att kunna beskrivas för olika mätmetoder.

En detalj om språkbruk. I figur 1 används begreppen ”hållbart” och ”ohållbart”. ”Ohållbart” bör bytas ut mot ”ej hållbart”.

Skogsindustrierna tillstyrker de klargöranden och definitioner som finns under avsnitt 2.3 och 2.4 om plats för tydlig gräns och blandningar. De ger en resurseffektiv tillämpning av regelverket samtidigt som det säkerställs att det inte

placeras större mängder biodrivmedel eller flytande biobränslen på marknaden än vad som kommer in i systemet.

3. Avfall och restprodukter

Skogsindustrierna tillstyrker de förtydliganden som görs för avfall och restprodukter. Skogsbrukets slutavverkningar bedrivs varje år på ungefär 50 000 olika platser spridda över landet. För att främja produktionen av råvara är det viktigt att de kriterier som anges i Tabell 1 kan anges med enkla schabloner.

Exemplet med ett sågverks val av klingtjocklek visar vilka hårklyverier som kan uppstå i definitionen av restprodukt eller samprodukt. Grövre klingor kan användas för att öka matningshastigheten vilket är en optimering av processen. Istället för att ställa framtida revisorer inför den omöjliga uppgiften att avgöra i vilket syfte produktionen optimeras borde det räcka med att klargöra hur en produktionsanläggning definierar sig. Ett sågverks huvudprodukt är sågade trävaror. Allt annat är restprodukter eller möjligen avfall.

I svensk skogsindustri sker närmast all barkning i industriledet, varför barken är en industriell restprodukt. Bark bör därför flyttas från tabell 3 till tabell 4 för att stämma med detta.

4. Växthusgasberäkningar

Principerna för hur beräkning av växthusgasminskningar ska beräknas förefaller riktiga. För att främja produktion vill vi återigen understryka att dessa beräkningar bör kunna göras med enkla schabloner.

Skogsindustrierna anser att utfallet av LCA-analyser är mycket beroende av hur systemgränserna sätts. För skogsbruk är det inte tillämpligt att göra sådana analyser kopplade till en enskild avgränsad yta eftersom tillväxten är årlig och spridd över stora geografiska ytor. Skörden är däremot knuten till avgränsade objekt och sker med långa tidsintervaller.

Stockholm den 14 juni 2011

Mårten Larsson
Skogsdirektör